

i størst Udstrækning, hvis man vedtager dette Forslag. Det er rigtigt nok, at det ikke er Tjenestemændene, der skal bestemme, hvordan deres Lønningsforhold skal være, men det, Rigsdagen formentlig dog først og fremmest maa se paa, er Spørgsmaalet om, hvad der kan ydes til Tjenestemændene. Og hvis der indenfor Rigsdagsgrupperne er Enighed om, hvad man mener, der kan ydes Tjenestemændene, forekommer det mig, at det har megen Vægt, hvad Tjenestemændene selv mener om Fordelingen af det, der er Tale om at yde dem. I den Henseende staar Tjenestemændene altsaa paa de Fordelingsregler, der vil blive efter Regeringsforslaget. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høje Ting at følge Udvalgsflertallets Indstilling og vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Ordføreren (Valdemar Olsen): Venstres Repræsentanter i Udvalget har anført i Betænkningen, at det, som vil spares ved, at vi nedskærer de ugifte Tjenestemænds Konjunkturtillæg fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{1}{3}$, skulde være til Fordel for de ældre. Men dette er ikke rigtigt. Det fremgaar ganske tydeligt af, hvad det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen udtalte, nemlig at den Skala, Venstre har opstillet, er Gennemsnittet af, hvad der er udbetalt i indeværende Finansaar. Det vil altsaa sige, at der er ingen som helst Forhøjelse som Følge deraf, heller ikke noget som helst til Fordel for de ældre. Det passer aldeles ikke, Venstre har nemlig fulgt den Skala, der har været gældende i indeværende Finansaar. Altsaa, denne Nedskæring af de unge Tjenestemænds Konjunkturtillæg er aldeles ikke til Fordel for de ældre, den er kun til Fordel for Statskassen.

Regeringsforslaget er jo en Frugt af Forhandlingerne mellem Regeringen og Tjenestemandorganisationerne, og en saadan Overenskomst mellem Regeringen og Organisationerne skulde man nødvendigvis imod. Det indrømmes jo ogsaa fra andre Sider, sidst nu af det ærede Medlem Hr. Parkov, at det naturligvis havde stor Betydning, om man kunde gennemføre det, Regeringen var enig med Tjenestemændenes Organisation om. At gaa udenom en saadan Overenskomst kan jo føre til, at al fredelig Forhandling om Forholdet mellem Staten og dens Tjenestemænd i Fremtiden umuliggøres, for saa vidt som Tjenestemændene ikke kan stole paa, at det, de bliver enige med Regeringen om, ogsaa virkelig kan gennemføres i Rigsdagen. Naturligvis har det ærede Medlem

Hr. Parkov Ret, i, at det i sidste Instans maa være Rigsdagen, der bestemmer, hvor stort et Tillæg der skal gives Tjenestemændene, det er ganske klart, og det er der heller ingen, der modsiger, men paa den anden Side, naar Rigsdagens Partier kan blive enige om, hvor stor en Sum Staten kan ofre paa Forbedring af Tjenestemændenes Lønvilkaar, saa skulde man dog tro, at dette vilde være en yderligere Opfordring til Partierne om at samles om det Forslag, Regeringen har tilvejebragt paa Grundlag af en fredelig Forhandling med Tjenestemændene. I den Retning kan jeg bedre forstaa Venstres Stilling, for den er tydelig nok, idet den gaar ud paa, at den Nedskæring, der een Gang har fundet Sted, skal bibeholdes, og der skal endda yderligere Nedskæring til. Det er for saa vidt et klart Standpunkt, om end jeg synes, det er et mindre klogt. Derimod kan jeg ikke blive klog paa de Konservatives Standpunkt, thi de Konservative er i Virkeligheden enige med os — det er ogsaa udtalt nu af det ærede Medlem Hr. Parkov — i, at man kan ofre 9,7 Mill. Kr. paa Forbedring af Tjenestemændenes Lønvilkaar, og naar de Konservative er enige med os om denne Sum, om denne Bevilling, saa burde de ogsaa, synes jeg, kunne følge Regeringen med Hensyn til at vedtage det, hvorom Regeringen er enedes med Tjenestemændene. En saadan Imødekommen vilde dog være mere værd for Tjenestemændene, end om det bevilgede Beløb blev fordelt paa anden Maade, altsaa imod Tjenestemandorganisationernes Ønske. Saa meget mere synes jeg, dette burde være Tilfældet, som det dog netop er de højere Tjenestemænd, hvis Ønsker de Konservative her vil imødekomme med Hensyn til en højere Løn, for de højere Tjenestemænds Organisation, Danske Statsembedsmænds Samraad har jo netop, som nævnt baade af det ærede Medlem Hr. Parkov og af den højtærede Finansminister, udtalt, at de ønsker intet hellere end at blive staaende ved den Overenskomst, de har indgaaet med Regeringen. Altsaa, de ærede Konservative gaar imod de højere Tjenestemænds Organisation paa dette Punkt og ønsker ikke at tage Hensyn til, hvorledes denne Organisation har stillet sig i Forhandlingerne.

Naar der imidlertid nu fra konservativ Side gøres gældende, at der hidtil ved nye Tillæg udelukkende har været Tale om at give Tjenestemændene lige meget alle sammen, men at der burde benyttes en anden Fremgangsmaade, idet de højere Tjenestemænd burde have mere i Forhold